

СУЧАСНІ ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Рудь Валентин Вадимович

Студент спеціальності «Облік і оподаткування» (магістр)

Науковий керівник: Побережець О.В., д.е.н., доцент

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

(Одеса, Україна)

В сучасних умовах функціонування підприємства при формуванні фінансового результату використовують один з найголовніших принципів бухгалтерського обліку, а саме: принцип достовірності, що вимагається при веденні системи обліку та складанні й поданні фінансової звітності підприємства. Фінансові результати діяльності підприємства – це найважливіші показники ефективності суб'єктів господарювання, що в свою чергу, зацікавлює окремі групи користувачів облікової інформації. Саме тому дослідження категорії результативності та формування сучасних підходів щодо обліку фінансових результатів підприємства підкреслює актуальність даної проблематики.

Вагомий внесок у розробку теоретико-методологічних основ формування та обліку фінансових результатів зробили провідні вітчизняні науковці, а саме: М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, Н.О. Власова, О.О. Вороніна, Ю.А. Верига, С.Ф. Голов, А.Г. Загородній та інші. Але незважаючи на значний внесок у розвиток обліку фінансових результатів, залишається чимало невирішених питань, які потребують детального дослідження та надання пропозицій для практичної діяльності з урахуванням інформаційних потреб зовнішніх та внутрішніх користувачів облікової інформації.

Дослідження поняття результатів діяльності підприємства призводить до висновку, що це кількісне та якісне визначення підсумку діяльності підприємства на основі адаптованої системи показників під впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища в процесі використання наявних ресурсів за умови досягнення стратегічних цілей в економічному, соціальному та екологічному напрямку з урахуванням господарського та географічного сегменту [3].

За видами діяльності результати поділяються на результати від операційної, фінансової та інвестиційної діяльності, що відповідає нормативному забезпеченню. Результати від операційної діяльності

представляють підсумок операцій, які пов'язані з виробництвом або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг), що забезпечує значну частину доходу підприємства і є основною метою його створення та функціонування.

Сучасні наукові підходи вважають найважливішим економічним результатом – прибуток, який характеризує фінансову сторону діяльності суб'єкта господарювання, найтісніше корелюється з витратами і визначає основний аспект у відтворювальному процесі промислового підприємства. При цьому даний результативний показник більш відноситься до групи фінансових результатів, що підтверджується відповідним нормативно-правовим забезпеченням та позиціями вчених-економістів.

Визначаючи економічний аспект досліджуваної категорії, О.О. Вороніна зазначає, що фінансові результати – це якісна характеристика фінансово-господарської діяльності підприємства, яка загалом характеризує результат економічних відносин підприємства та, зокрема, відображає значущість і сталість розвитку підприємства (з погляду отриманого доходу), впливовість на його фінансово-господарську діяльність чинників зовнішнього середовища (з погляду структури та обсягів витрат) і кількісно узагальнюється у вигляді прибутків (збитків), зміни власного капіталу, його окремих складових частин [2].

Фінансовий результат є одним з найважливіших показників, який узагальнює усі результати господарської діяльності та характеризує ефективність діяльності суб'єкта господарювання. У фінансових результатах знаходять пряме відображення всі аспекти діяльності підприємства: рівень використання виробничих засобів, трудових, матеріальних і фінансових ресурсів; особливості технології та організації виробництва; собівартість реалізованої продукції, її якість; обсяг реалізації, реалізаційні ціни; продуктивність праці; державне регулювання розвитку галузі тощо [3].

Класифікація фінансових результатів, перш за все, необхідна для прийняття відповідних рішень користувачами, а тому повинна мати групування за певними ознаками, які підвищують аналітичність отриманої інформації.

Відповідно до видів діяльності виділяють: фінансові результати операційної діяльності; фінансові результати інвестиційної діяльності; фінансові результати фінансової діяльності.

У залежності від змісту, фінансові результати класифікуються на:

- бухгалтерські – сума прибутку до оподаткування, визначена та

- відображена у Звіті про фінансові результати (сукупний дохід);
- податкові – сума прибутку, визначена з урахуванням Податкового кодексу України;
 - економічні – частина загального доходу після вирахування економічних витрат підприємства.

Відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» прибуток – це сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати, а збиток – це перевищення суми витрат над сумою доходу, для отримання якого були здійснені ці витрати [1].

В свою чергу, методика формування фінансових результатів передбачає зіставлення доходів та витрат підприємства у розрізі операційної, фінансової та інвестиційної діяльності, а також відображення на відповідних субрахунках до рахунку 79 «Фінансові результати». Але при цьому такої інформації найчастіше недостатньо для аналізу результативності підприємства та планування діяльності, що потребує введення ряду відповідних аналітичних рахунків, що дасть можливість деталізувати інформацію для окремих користувачів.

Аналітична деталізація обліку фінансових результатів діяльності підприємства повинна забезпечувати можливість оперативного аналізу отриманих результатів від основної та іншої діяльності та формувати достовірну інформаційну базу для прийняття ефективних рішень на всіх рівнях управління.

Таким чином, в сучасних умовах міжнародної інтеграції однією з головних проблем обліку на багатьох підприємствах є низький рівень оперативності інформації про доходи, витрати та фінансові результати, яка необхідна керівнику підприємства для прийняття управлінських рішень. Саме тому чітке визначення категорії фінансових результатів та процес деталізації їх обліку із застосуванням аналітичних рахунків дає можливість підтримувати процес надання інформації на належному рівні з метою дотримання норм діючого законодавства щодо формування та подачі фінансової звітності та ефективного управління підприємством в цілому.

Література:

1. Національне Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ МФУ України від 7 лютого 2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрана.
2. Вороніна О.О. Управління фінансовим результатом промислового

підприємства: автореф. дис. канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)» / О.О. Вороніна. – Х., 2009. – 23 с.

3. Побережець О.В. Теоретико-методологічні та практичні засади дослідження системи управління результатами діяльності промислового підприємства: монографія / О.В. Побережець. – Херсон: Видавництво: Грінь Д.С., 2016. – 500 с.

ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Семенюк Юлія Олегівна

Студентка спеціальності «Облік і аудит»

Науковий керівник: Масіна Л.О., старший викладач кафедри

бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту Одеський національний

університет імені І.І. Мечникова

(Одеса, Україна)

Відповідно до П(С)БО 9 «Запаси» готовою вважається продукція, яка виготовлена на підприємстві, призначена для продажу і відповідає технічним і якісним характеристикам, які передбачені договором або іншим нормативно-правовим актом [1].

На думку С.О. Кучеркової облік готової продукції тісно пов'язаний з обліком розрахункових операцій, організація якого вимагає, перш за все, поділ усіх операцій на три великі групи: розрахункові операції за зобов'язаннями (з кредиторами); розрахункові операції за борговими правами (з дебіторами); розрахункові операції з використання трудових ресурсів та оплати найманої праці [2, с. 224].

Н.С. Петришина відмічає, що при організації обліку готової продукції основним є визначення її характеру. Згідно з цією ознакою продукцію групують за формою (уречевлена, результати виконаних робіт чи наданих послуг), ступенем готовності (готова продукція, напівфабрикати та незавершене виробництво) та технологічною складністю (проста, складна) [3, с. 50].

Облік готової продукції повинен забезпечити контроль за виконанням завдань по випуску продукції згідно договірної асортименту на всіх стадіях її руху; зберігання готової продукції за обсягом, асортиментом та якістю; своєчасною випискою документів на відвантаження; використання фінансових і матеріальних ресурсів за